

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.373 van 11 februari 2014
in de zaak A. 207.442/X-15.290.**

In zake : 1. Gery VAN DE VEIRE
 2. Bart VAN BIESBROECK
 3. Carlos VAN DEN BOSSCHE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frédéric Coryn
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Fortlaan 77
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Tollenaere
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de STAD EEKLO
2. de dienstverlenende vereniging VENECO, Intercommunale
 voor Ruimtelijke Ordening en Economische Ontwikkeling
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Kempinaire
kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
Putkapelstraat 105
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 december 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 5 september 2012 van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal
ruimtelijk uitvoeringsplan “Regionaal bedrijventerrein Balgerhoeke” te Eeklo,

goedgekeurd bij besluit van 15 oktober 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 223.531 van 21 mei 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen ingewilligd.

De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 juni 2013. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 januari 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frédéric Coryn, die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Leen Lippevelde, die *loco* advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Sylvie Kempinaire, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Wat de uiteenzetting van de feiten betreft, wordt verwezen naar 's Raads arrest nr. 223.531 van 21 mei 2013.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4.1. De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 2.2.2, § 1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

Zij zetten uiteen dat de in het eerste bestreden besluit voorziene ontsluiting van het bedrijventerrein te Balgerhoeke in de stedenbouwkundige voorschriften slechts indicatief is weergegeven (art. 1.A) en het bestreden PRUP aldus geen rechtszekere oplossing voor het probleem van de ontsluiting voorziet.

Ook werd opnieuw voor het zuidelijke ontsluitingstracé 2 gekozen, niettegenstaande de Procoro met negen stemmen tegen en twee stemmen voor, tegen dit tracé stemde. De keuze van dit tracé heeft een belangrijke impact op de landbouw, enerzijds, omwille van de inname van landbouwgrond en, anderzijds, omwille van het doorsnijden van landbouwgronden. Het doorsnijden van kavels is vooral problematisch voor melkveebedrijven waar het huiskavels betreft. Ingevolge deze belangrijke impact op de landbouw, is het noodzakelijk om in milderende maatregelen te voorzien en dit op planniveau. Niettegenstaande de opmerkingen in het verslag aan de provincieraad van de Procoro ter zake, werd niet voorzien in een flankerende of milderende maatregel die een bevredigende en rechtszekere regeling voor het geheel mogelijk maakt. De overheid is daarom tekort geschoten in haar zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsplicht. De enige milderende maatregel bestaat erin dat in het PRUP op verordenende wijze een oversteekplaats voor niet-begeleid vee wordt vastgesteld. Deze oversteek wordt voorzien aan het tracé 2, waarbij dit tracé gunstig is voor vrachtverkeer, minder bochtig is en waar de toegelaten snelheid 70 km/u bedraagt. Met betrekking tot deze oversteekplaats, die volgens de bestreden besluiten als een noodzakelijke voorwaarde van het PRUP moet worden beschouwd, ontbreekt elk concreet gegeven met betrekking tot hoe deze oversteekplaats kan worden verwezenlijkt en hoe de concrete inrichting daarvan zou moeten zijn. De rechtsonzekere benadering van deze milderende maatregel staat haaks op de algemene opvatting van het PRUP met betrekking tot het bedrijventerrein en de adviezen, die ertoe strekken tegemoet te komen aan het vernietigingsarrest van de Raad van State en te voorzien in voldoende rechtszekere flankerende maatregelen. Uit de bestreden besluiten en adviezen blijkt immers het belang voor de landbouw –en in het bijzonder voor het melkveebedrijf van de eerste verzoeker– om over de ontsluitingsweg de achterliggende landbouwgronden te kunnen bereiken. Het tracé 2 zorgt luidens het eerste bestreden besluit immers voor een barrière tussen de agrarische bedrijfszetels in de P. Bontestraat en de ten noorden van de weg gelegen landbouwkavels. Nopens de “veilige” inrichting van de oversteekplaats voor niet-begeleid vee wordt evenwel niets opgelegd. Bij wijze van voorbeeld wordt verwezen naar de aanleg van “veeroosters”. Dit terwijl in de toelichtingsnota bij het PRUP wordt uiteengezet dat “[d]e hoofdontsluiting [...]

het visitekaartje [vormt] van het terrein en [...] daarom eenvoudig en overzichtelijk [dient] te zijn”.

De verwijzing naar de aanleg van veeroosters is *in casu* allerm minst adequaat. In de mobiliteitsbrief van de administratie Wegen en Verkeer, wordt met betrekking tot wild- of veeroosters het volgende voorzien:

- “+ Vooral aangewezen in natuurgebieden, om grazend vee in het gebied te houden.
- + Louter visuele afsluiting.
- Niet effectief om auto's te weren.
- Mogelijk discomfort/glad voor fietsers.”

In casu betreft het geen natuurgebied maar een ontsluitingsweg van een druk industriegebied, waar 70 km/u is toegelaten, en is het doel zwaar verkeer te weren. Er valt niet in te zien hoe op deze wijze een oversteekplaats voor niet-begeleid vee op veilige wijze kan worden ingericht. Het louter opleggen van een dergelijke oversteekplaats biedt geen enkele rechtszekerheid. De eerste verzoeker had in zijn bezwaarschrift reeds vragen nopens de veiligheid en de wijze van inrichting, waaromtrent niet de minste duidelijkheid werd verstrekt. Indien de eerste verwerende partij vaststelt dat het PRUP ernstige problemen doet rijzen wat betreft de impact van de bestemmingen op de landbouw, dient zij in het PRUP zelf de nodige voorschriften op te nemen om deze impact binnen aanvaardbare grenzen te houden, wat *in casu* niet is geschied.

4.2. De eerste verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de dieren, volgens de bepalingen van het bestreden PRUP, van de stal in en uit naar de gronden ten noorden van de ontsluitingsweg moeten kunnen lopen. Zij verwijst daarvoor naar de artikelen 4 en 11 van de stedenbouwkundige voorschriften en de toelichtende kolom bij deze bepalingen. Indien de stedenbouwkundige vergunning voor de ontsluitingsweg niet in een oversteekplaats voorziet die aan die voorwaarde voldoet, is de vergunning onwettig. De voorschriften bieden volgens haar dan ook een voldoende garantie dat er een doorgang voor de dieren komt. Het voorschrift met betrekking tot de oversteekplaats is wel degelijk realiseerbaar. Er werd bewust voor gekozen om de inrichting van de oversteekplaats niet *in concreto* te regelen, zodat er ruimte is

om tijdens de concretisering van het project tot de best werkbare oplossing te komen. Er zijn immers verschillende combinaties en varianten mogelijk, zoals veeroosters, verkeersdrempels, een aangepaste snelheidsbeperking, een detectiesysteem met slagbomen of waarschuwingslichten, ondertunneling,... Het is de vergunningverlenende overheid die zal moeten toetsen of het uiteindelijke ontwerp redelijkerwijze voldoet aan de bewoordingen en het doel van het voorschrift. Op planniveau biedt het voorschrift echter voldoende rechtszekerheid. Dat de concrete inrichting niet op planniveau wordt vastgelegd en de ligging van de oversteekplaats indicatief is, doet geen afbreuk aan het rechtszekere karakter van de maatregel. Dit laatste laat net toe om op het niveau van de vergunning de meest ideale plaats te zoeken, wat gebruikelijk is.

4.3. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze aantonen waarom het gestelde in de bestreden besluiten geen concrete motivering zou inhouden over het tracé. Voorts legt het grafische plan de zone voor infrastructuur duidelijk vast. Gelet hierop en het gestelde in de stedenbouwkundige voorschriften ligt de locatie van de ontsluitingsweg vast. Dit aspect schendt de rechtszekerheid niet.

In zoverre het middel de oversteekplaats voor niet-begeleid vee betreft, kan volgens de tweede verwerende partij enkel de eerste verzoeker een belang aanvoeren. In het schorsingsarrest nr. 223.531 van 21 mei 2013 heeft de Raad van State dit ook aangenomen. De tweede verwerende partij verwijst naar het gestelde in de toelichtingsnota (pg. 3, 49 en 53), artikel 4, vierde lid en artikel 11 van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook naar de overweging in het tweede bestreden besluit “dat het voorliggende plan werd aangevuld met flankerende maatregelen in verband met de landbouwtoegankelijkheid”, waaruit blijkt dat met het belang van de landbouw rekening werd gehouden, in het bijzonder wat betreft de mogelijkheid van het melkveebedrijf van de eerste verzoeker om over de ontsluitingsweg de achterliggende gronden te bereiken. Waar uit het dossier bleek dat milderende en flankerende maatregelen nodig zijn om hinder binnen aanvaardbare grenzen te houden, werden deze in het PRUP zelf voorzien. Volgens de bepalingen van het PRUP moeten de dieren vrij in en uit

van de stal naar de gronden ten noorden van de ontsluitingsweg kunnen lopen. Indien de stedenbouwkundige vergunning voor de ontsluitingsweg niet voorziet in een oversteekplaats die aan die voorwaarde voldoet, is de vergunning strijdig met het PRUP. De concrete “veilige” inrichting van een oversteekplaats is bij uitstek door de vergunningverlenende overheid te bepalen. Het feit dat de ligging van de oversteekplaats indicatief is aangeduid op het plan, doet geen afbreuk aan het rechtszekere karakter van de maatregel. Artikel 11 van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt: “Deze oversteekplaats is gelegen ter hoogte van een veebedrijf waarbij de dieren vrij in en uit de stal moeten kunnen lopen naar gronden die ten noorden van de ontsluitingsweg gelegen zijn”. Het staat dan ook vast dat de oversteekplaats de dieren van het bedrijf van de eerste verzoeker moet toelaten om zonder begeleiding naar de weiden ten noorden van de ontsluitingsweg over te steken. Op planniveau volstaat dit om een oplossing te bieden voor het probleem van het doorsnijden van de landbouwgronden van de eerste verzoeker. De kritiek van de verzoekende partijen op de aanleg van veeroosters –die slechts als voorbeeld zijn genomen– als inrichting van de oversteekplaats, zal bij de vergunningverlenende overheid moeten worden aangevoerd. Uit de verordenende voorschriften blijkt hoe aan de vastgestelde impact op het bedrijf van de eerste verzoeker wordt tegemoet gekomen. Dit is binnen het kader van het PRUP voldoende rechtszeker en zorgvuldig gebeurd. De verzoekende partijen betwisten de flankerende maatregel op zich niet.

De tweede verwerende partij vervolgt dat de vergunningverlenende overheden voldoende controle en waarborgen bieden om na te gaan of de aanvragen voldoen aan het PRUP. In het schorsingsarrest nr. 223.531 van 21 mei 2013 wordt ten onrechte overwogen dat er geen rechtszekerheid zou bestaan. Het verweer van de verwerende en van de tussenkommende partijen werd in het genoemde arrest niet weerlegd. Er werd louter gesteld dat het PRUP niet in afdoende concrete en realiseerbare maatregelen voor de oversteekplaats voorziet, terwijl uit de feiten en de voorschriften van het PRUP het tegenovergestelde blijkt.

4.4. De tussenkomende partijen stellen in hun memorie tot tussenkomst dat de verzoekende partijen niet kunnen betwisten dat er rechtszekerheid bestaat over de ontsluitingsweg en de oversteekplaats. Wat de ontsluitingsweg betreft, wijzen zij erop dat het grafische plan de infrastructuur vastlegt en verwijzen zij naar de relevante stedenbouwkundige voorschriften. Het tracé voor de ontsluitingsweg ligt vast en is aangeduid op het grafische plan van het bestreden PRUP. De voorschriften en locatie bieden een voldoende garantie. Wat de oversteekplaats betreft, stellen de tussenkomende partijen dat het voldoende is dat er op planniveau een oplossing wordt aangeboden voor de problemen en dat verschillende uitwerkingen open worden gelaten bij de concrete aanvragen. De vergunningverlenende overheden bieden voldoende controle en waarborgen om na te gaan of de aanvragen voldoen aan het PRUP. Bij het aanleggen van de oversteekplaats zal rekening worden gehouden met de geldende exploitatietoestand van het landbouwbedrijf.

De tussenkomende partijen voegen hier, net als de tweede verwerende partij, aan toe dat in het schorsingsarrest nr. 223.531 van 21 mei 2013 ten onrechte wordt overwogen dat er geen rechtszekerheid zou bestaan. Voor het overige verwijzen de tussenkomende partijen naar de argumentatie van de verwerende partijen.

4.5. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekende partijen hun argumentatie, uiteengezet in hun verzoekschrift. Zij voegen hieraan toe dat een veilige oversteekplaats niet realiseerbaar is omdat de weg waar in een oversteekplaats moet worden voorzien, een drukke verkeersweg is en omdat het niet realistisch is om de oversteekplaats enkel tijdens bepaalde perioden open te houden, nu de koeien meermaals daags, en dit op ieder ogenblik van de dag, van de weide naar de stal moeten kunnen gaan. De oversteekplaats is derhalve niet werkbaar en werd daarenboven slechts indicatief vastgelegd. Het komt nochtans aan de plannende overheid toe om op een rechtszekere, duidelijke en nauwkeurige wijze maatregelen te voorzien of in het vooruitzicht te stellen om het probleem van het doorsnijden van de landbouwgronden op te lossen. De

stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden PRUP worden echter niet op voldoende rechtszekere wijze geformuleerd.

4.6. De eerste verwerende partij laat in haar laatste memorie nog gelden dat de eerste verzoekende partij geen bezwaar heeft tegen een koetunnel en dat de werkbaarheid van een oversteek door de auditeur niet in vraag wordt gesteld. Zij werpt op dat de eerste verzoekende partij geen belang heeft bij een middel dat zich toespitst op de vraag of een probleem bij de totstandkoming van het PRUP wel voldoende aandacht gekregen heeft, als nadien blijkt dat ook met de nodige aandacht en overwegingen tot eenzelfde conclusie gekomen wordt. Uit de argumenten van de eerder ingediende memorie van antwoord en de aanvullende stukken blijkt dat een werkbare oversteek wel degelijk gerealiseerd kan worden. Een vernietiging van het PRUP op grond van voormeld argument zal aanleiding geven tot een identiek PRUP, waarbij de vermelde overwegingen wel uitgebreid in het dossier opgenomen zullen worden. De eerste verzoekende partij kan hieruit geen enkel voordeel putten, tenzij tijdswinst, en heeft in deze dan ook geen geoorloofd belang.

Wat betreft de garantie dat er een veilige oversteekplaats komt, betoogt de eerste verwerende partij vooreerst dat het voorzien van een indicatieve ontsluiting geen afbreuk doet aan de rechtszekerheid van het voorschrift en dat een oversteekplaats die niet werkbaar is, eenvoudigweg niet toegelaten is. Voorts laat deze partij gelden dat een koetunnel op de instemming van de eerste verzoekende partij kan rekenen en dat het kwestieuze stedenbouwkundig voorschrift in de ogen van deze laatste niet meer problematisch zou zijn, indien zou worden opgelegd dat de oversteekplaats middels een tunnel moet gerealiseerd worden. Los van de vraag of de rechtszekerheid wel vereist dat een plan in dergelijke mate concreet is, lijkt het volgens de eerste verwerende partij absurd om de omslachtige, tijdrovende en dure procedure van totstandkoming van een PRUP volledig vanaf nul te moeten hernemen, enkel en alleen om enkele woorden aan de voorschriften ervan toe te voegen en dit “voor de gemoedsrust van één belanghebbende”. Voor de uitvoering van het voorschrift is immers nog een stedenbouwkundige vergunning nodig, waartegen ook een beroep mogelijk

is. Argwaan tegenover de vergunningverlenende overheid kan geen reden zijn om een PRUP te vernietigen.

4.7. De tweede verwerende partij laat in haar laatste memorie gelden dat de door de eerste verwerende partij bijgebrachte stukken 16 tot 20 alle twijfel wegnemen over de reële uitvoerbaarheid van de voorgeschreven flankerende en milderende maatregelen van het PRUP. Minstens het gebruik van een koetunnel weerlegt het argument van de eerste verzoekende partij dat het niet realistisch is om de drukke weg gedurende bepaalde perioden van de dag open te houden. De omschrijving van de flankerende en milderende maatregel van de koeoversteekplaats volstaat om aan het rechtszekerheidsbeginsel te voldoen, temeer nu de tweede tussenkommende partij en de eerste verzoekende partij reeds samen zitten om de meest werkbare oplossing voor de veeoversteekplaats uit te werken. De flexibele formulering laat de vergunningverlenende overheid toe om in een latere fase bijzonder goed tegemoet te komen aan de noden en wensen van het melkveebedrijf van de eerste verzoekende partij. De plannende overheid is niet verplicht om een limitatief “lijstje” van mogelijke oplossingen aan te bieden. De plannende overheid schuift het probleem niet door naar de vergunningverlenende overheid, maar laat deze laatste, in samenspraak met de eerste verzoekende partij, de keuze. Tevens heeft de eerstgenoemde overheid voldaan aan haar zorgvuldigheidsplicht, ook tijdens de totstandkoming van het PRUP. Ondergeschikt betoogt de tweede verwerende partij dat, zelfs indien de problematiek van de veeoversteekplaats onvoldoende zou zijn onderzocht, er op heden onmiskenbaar een realiseerbare en werkbare oplossing voorligt, die de rechtszekerheid van de eerste verzoekende partij garandeert.

4.8. De tussenkommende partijen laten in hun laatste memorie gelden dat het verweer van de verwerende en de tussenkommende partijen in het schorsingsarrest niet wordt weerlegd en dat de auditeur-verslaggever duidelijk geen rekening heeft gehouden met de volgende stukken en overwegingen in het dossier: 1) in het grafisch plan werd de infrastructuur vastgelegd en 2) uit de voorschriften blijkt dat alle percelen rechtstreeks kunnen ontsloten worden via de ontsluitingsweg. De rechtszekerheid is “[...] voorzien [...] in de verbindende

voorschriften waaraan iedere vergunning moet afgetoetst worden”. De dieren moeten immers zonder begeleiding naar de weiden ten noorden kunnen oversteken. De tussenkomen partijen vragen zich af wat er nog meer moet bepaald worden en verwijzen verder naar ’s Raads arresten nr. 217.112 van 5 januari 2012 en nr. 225.330 van 5 mei 2013, beide inzake de vzw Natuurpunt en partners Meetjesland e.a.

4.9. De verzoekende partijen laten in hun laatste memorie nog gelden dat het betoog van de eerste verwerende partij dat zij geen bezwaar zouden hebben tegen een tunnel en deze zelfs op hun instemming zou kunnen rekenen, al te grof is, “de waarheid geweld [aandoet]” en zelfs manifest onjuist is. Zij stellen dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord zelf niet overtuigd was van de oversteekplaats. Het is de verzoekende partijen een raadsel hoe de tweede verwerende partij durft voor te houden dat in elke fase van de planningsprocedure bijzondere aandacht werd besteed aan het vraagstuk van de veeoversteekplaats. De eerste verzoekende partij heeft reeds lang formeel standpunt ingenomen en acht het voorstel niet realiseerbaar. Betoogd wordt dat de voorgestelde flankerende maatregel niet op een rechtszekere wijze een oplossing voor de ontsluitingsproblematiek van het landbouwbedrijf van de eerste verzoekende partij biedt.

Beoordeling

5.1. Minstens de eerste verzoeker heeft belang bij het middel in zoverre daarin kritiek wordt geuit op de in het PRUP louter ten aanzien van zijn veebedrijf voorziene oversteekplaats voor niet-begeleid vee. De door de tweede verwerende partij ten aanzien van de tweede en de derde verzoeker opgeworpen exceptie is dan ook zonder belang.

5.2. Zoals gesteld in ’s Raads arrest nr. 211.217 van 14 februari 2011, dient de provincieraad, indien hij vaststelt dat een PRUP een belangrijke impact heeft op de landbouw omwille van de inname en het doorsnijden van landbouwgronden en dat het noodzakelijk is om een project uit te werken dat

voorziet in milderende maatregelen, in het betrokken plan zelf de nodige voorschriften op te nemen om deze impact binnen aanvaardbare grenzen te houden. Het staat aan de bevoegde minister om zich ervan te vergewissen of het aan hem ter goedkeuring voorgelegde plan aan die vereiste voldoet. De genoemde overheden komen aan de op hen rustende zorgvuldigheidsplicht tekort indien zij enerzijds wel vaststellen dat er een belangrijke impact is op de landbouw en dat het doorsnijden van kavels vooral problematisch is voor melkveebedrijven wanneer het gaat om huiskavels, doch anderzijds het plan wel definitief aannemen, respectievelijk goedkeuren, zonder dat in het plan zelf op een rechtszekere manier de door die overheden nodig geachte flankerende en milderende maatregelen worden voorzien of concreet in het vooruitzicht worden gesteld.

5.3. Artikel 4, vierde lid van de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP bepaalt onder meer wat volgt:

“Ter hoogte van het bouwvrij agrarisch gebied wordt een oversteekplaats gerealiseerd voor niet-begeleid vee [...].”

Artikel 11 van de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP bepaalt onder meer wat volgt:

“Op het verordenend grafisch plan wordt indicatief een oversteekplaats voor niet-begeleid vee aangeduid.

Deze oversteekplaats is gelegen ter hoogte van een veebedrijf waarbij de dieren vrij in en uit de stal moeten kunnen lopen naar gronden die ten noorden van de ontsluitingsweg gelegen zijn. [...].”

In het eerste bestreden besluit wordt onder meer gesteld wat volgt:

“[...]

Het gebied ten oosten van het bedrijventerrein blijft zijn agrarische bestemming behouden met uitzondering van de zone voor infrastructuur, waarbinnen de centrale ontsluitingsas gerealiseerd wordt. Het oppervlakteverlies in dit gebied is voor de individuele bedrijven niet zo groot. Problematischer is dat de bedrijfskavels ten noorden van de weg worden afgesneden van de bedrijfszetels die in de P. Bontestraat gesitueerd zijn. Dit is zeker een probleem voor het melkveebedrijf waarbij de dieren

vrij in en uit de stal moeten kunnen lopen naar gronden die ten noorden van de ontsluitingsweg gelegen zijn.

Om dit effect te milderen wordt de volgende maatregel voorgesteld: op de centrale ontsluitingsas wordt ter hoogte van het agrarisch gebied één oversteekplaats voorzien voor niet-begeleid vee. Deze oversteekplaats wordt verordenend in het plan vastgelegd. De oversteekplaats wordt dusdanig ingericht dat niet-begeleid vee de weg veilig kan oversteken, bv. via veeroosters. [...].”

In het tweede bestreden besluit wordt onder meer overwogen “dat het voorliggende plan werd aangevuld met flankerende maatregelen in verband met de landbouwtoegankelijkheid”.

5.4. Aangenomen moet worden dat de in het bestreden PRUP indicatief aangewezen oversteekplaats voor niet-begeleid vee het veebedrijf van de eerste verzoeker betreft. Evenwel dient te worden vastgesteld dat het bestreden PRUP geen afdoende concrete en realiseerbare maatregel voor deze oversteekplaats voorziet of in het vooruitzicht stelt. Meer nog, blijkt uit de stukken van het dossier niet dat de verwerende partijen de nodige aandacht hebben besteed aan de vraag of een oversteekplaats op de aangegeven locatie, gelet op de voorziene drukte van de verkeersweg die moet dienen ter ontsluiting van het bedrijventerrein Balgerhoeke en de kern van Sint-Laureins, wel realiseerbaar is. De door de eerste verwerende partij bijgebrachte informatie met betrekking tot de aanleg van een koeoversteekplaats en koetunnel, alsook de door deze partij bijgebrachte stukken met betrekking tot de studieopdracht en de schetsen van de koeoversteekplaats, omvattende zowel “veeroosters”, een “weide-afsluiting” als een “mogelijke inplanting veetunnel”, tonen eerder de complexiteit van de kwestieuze problematiek en zodoende de noodzaak van een zorgvuldig onderzoek naar de realiseerbaarheid van een veilige koeoversteekplaats bij de opmaak van het bestreden plan aan. Anders dan de verwerende en de tussenkomende partijen dat zien, blijkt niet dat een afdoende onderzoek desbetreffend bij de opmaak van het PRUP heeft plaatsgehad. Evenmin blijkt overigens uit de door de eerste verwerende partij naderhand bijgebrachte stukken op afdoende wijze dat een koeoversteekplaats op de in het PRUP indicatief aangegeven plaats daadwerkelijk en concreet realiseerbaar zou zijn. De eerste verzoekende partij ontkent in haar laatste memorie met klem de

bewering van de eerste verwerende partij dat ook zij deze laatste mening zou toegedaan zijn.

Gelet op het voormelde, kan het betoog van de eerste verwerende partij dat het feit “dat de concrete inrichting niet op planniveau vastgelegd wordt”, “geen afbreuk [doet] aan het rechtszekere karakter van de maatregel” en het betoog van de tweede verwerende partij dat de kwestieuze maatregel “[o]p planniveau volstaat [...] om een oplossing te bieden voor het probleem van [het] doorsnijden van de landbouwgronden van [de eerste] verzoeker”, niet worden bijgetreden.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, wordt niet op een voldoende rechtszekere manier een oplossing geboden voor het ook door de plannende overheid erkende probleem dat de ontsluiting van het bedrijventerrein vormt voor het betrokken landbouwbedrijf van de eerste verzoeker. De omstandigheid dat de vergunningverlenende overheid geen stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van de ontsluitingsweg zal mogen verlenen indien niet in de in het bestreden PRUP vooropgestelde oversteekplaats wordt voorzien, doet hieraan geen afbreuk. De plannende overheid kon er niet mee volstaan de voormelde problematiek betreffende de ontsluiting van het landbouwbedrijf van de eerste verzoekende partij aan de vergunningverlenende overheid over te laten.

5.6. De in de laatste memorie van de eerste verwerende partij aangevoerde exceptie van onontvankelijkheid van het middel wegens gemis aan belang is ongegrond, en dit alleen al nu het betoog van eerstgenoemde partij dat uit haar argumenten en stukken blijkt “dat een werkbare oversteek wel degelijk gerealiseerd kan worden” en een vernietiging aanleiding zal geven tot een identiek PRUP, geenszins vaststaat. Verder volstaat de door de Raad van State vastgestelde onwettigheid om het bestreden PRUP te vernietigen. De kritiek van de eerste verwerende partij dienaangaande, betreft in essentie een onontvankelijke kritiek op de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt :

- a. het besluit van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 september 2012 houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Regionaal bedrijventerrein Balgerhoeke” te Eeklo,**
en,
- b. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 15 oktober 2012 houdende de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Regionaal bedrijventerrein Balgerhoeke” te Eeklo.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub b vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1050 euro, ieder voor de helft.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf februari 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust